

Pomembna odločitev

Metalka, največje slovensko podjetje v svoji stroki, bo v letih 1975 do 1985 gradila nova skladišča in upravno poslopje ob že obstoječih skladiščih podjetja na Tacenski cesti v Vižmarjah. Tako bo skoraj celotno skladiščno dejavnost prenesla iz Jarš pri Ljubljani v našo občino. Z gradnjo prve etape bodo začeli še pred koncem leta 1974.

Skladiščne površine, ki jih ima Metalka v naši občini, predstavljajo samo slabo petino vseh njenih skladišč in merijo 12.000 m². Hale, ki so bile v glavnem zgrajene leta 1971, pokrivajo 7.800 m² površine, ostalo zasedajo parkirni prostori, industrijski tir in druge poti. V teh skladiščih je spravljeno približno 12.000 artiklov blaga široke potrošnje (oprema za gospodinjstvo in stanovanje) ter tehnične železnine (orodje, okovje, pile, vijaki itd.). Celotno grosistično dejavnost Metalke pa predstavlja poslovanje s približno 40.000 artikli omenjenih in drugih panog. O živahni dejavnosti v skladiščih Vižmarje govori dejstvo, da dnevno razložijo 10 do 20 kamionov ter 1 do 8 vagonov blaga, odpremijo pa 40 do 60 kamionov ter 1 do 2 vagona blaga, na mesec torej približno 1400 ton blaga.

Letos spomladi so zbori delovnih ljudi podjetja Metalka odločili, da bodo v Vižmarjah zgradili nove skladiščne zmogljivosti in sicer na zemljišču med železniško progo, Tacensko in Celovsko cesto ter Plemljevo ulico. Na tem prostoru bodo postavili 15 skladiščnih lop, dolgih 100 in 160 metrov in širokih 24 metrov. Vsega skupaj bo pokrile površine okrog 80.000 m², od tega skladišč 60.000 m², ostalo pa bo namenjeno pisarnam, servisom, prodajnim in priročnim skladiščem. Delovni ljudje so sprejeli to odločitev, ker trgovsko podjetje brez primernih skladišč ne more poslovati in ker bo morala Metalka postopoma prazniti skladišča v Jaršah, ki niso njena last.

Nova skladišča v Vižmarjah bodo gradili po etapah. V prvi bodo predvidoma do konca leta 1975 zgradili 18.000 m² lop za blago črne in barvaste metalurgije. V naslednjih letih bodo v štirih etapah dogradili ostale planirane skladiščne zmogljivosti.

V novih skladiščih bodo nudili celo vrsto uslug za predelavo in dodelavo blaga (rezanje, formatiziranje itd.), kar bo v veliko pomoč kupcem, ki bi sicer te usluge morali iskati drugje. Skladiščenje in manipuliranje blaga se bo vršilo po sodobnih postopkih in načelih organizacije ter bo povezano z elektronskim računskim centrom podjetja.

Vodstvo Metalke je obvestilo o investiciji poleg komunalnih podjetij še vse sosedne krajevne skupnosti. Nameravana investicija bo namreč vplivala na gospodarski razvoj občine in okoliških krajev, zato je potrebno, da so o njej seznanjeni vsi ljudje in zainteresirane skupnosti.

B. Makovec

PONESREČEN PRIMER

Ko so na nekem sestanku govorili o odgovornosti, o odnosu do delovnih obveznosti, je vstal tudi možak, ki je vrgel na tapeto uslužbenca z Mačkove.

»Poglejte — prideš po potni list, pa najprej čakaš v vrsti, potem ti rečejo, da moraš še v sosednjo stavbo po potrdilo o služenju vojaščine, čas pa hiti in delovno mesto čaka. Naj tovariši vendar pomislijo, da nekdo, ki je v službi, nima časa postajati in hoditi od okenca do okenca ter čakati na njihovo milost...«

»Pardon, kolega. Če si hodiš v službenem času podaljševati potni list, potem je tudi to krasen primer »odgovornosti« in odnosa do delovnih obveznosti,« je govornika prekinil predsedujoči — in še prav je imel...

REPORTAŽA

UČENCI NA OBISKU

„Tudi vojašnica je šola“

Občinski odbor zveze rezervnih vojaških starešin je v sodelovanju z vodstvom osnovne šole »Hinka Smrekarja« organiziral obisk 7. in 8. razredov v vojašnici »Borisa Kidriča«.

Učence je sprejel in skrbel za njihov obhod po vseh najbolj zanimivih točkah vojašnice zastavnik Bogomir Zupančič.

• »Menim, da so takšni obiski zelo koristni,« nam je dejal. »Mladi se lahko tu sami prepričajo, da vojašnica nista le puška in bajonet. Zlasti je obisk zanimiv za fante, saj le-ti v vojaki, ki jih srečujejo, velikokrat vidijo same sebe, saj bodo morali čez nekaj let tudi sami obleči uniformo. V mladini s takšnimi obiski vzbujamo še večjo ljubezen in zavest, da je njihova mladost, brezskrbnost v varnih rokah, da imajo v vojaki prijatelje. Ne nazadnje vidijo lahko tu vse tisto, o čemer se v šoli sicer učijo, pa pogosto nimajo prave predstave.«

• Fante in dekleta so vojaki vodili iz kabineta v kabinet. Čudili so se v prostoru, v katerem uvajajo vojake v skrivnosti motoroznanstva, avtoelektrike, zadrževali so dih v tankovskem kabinetu, kjer so lahko celo splezali na pravi tank ter si ga dodobra ogledali; navduševali so se v kabinetu, kjer se vojaki urijo v streljanju s svetlobnimi puškami brez municije. Morda je bilo za mlade obiskovalce še najbolj zanimivo doživetje obisk v kletnem prostoru, v katerem so vojaki sami uredili avtomatski poligon s premičnimi cilji, vojaki, tanki, letali in celo padalci, ki se spuščajo in ki jih lahko »uničiš« z zračno puško. Izredno posrečen in zanimiv je tudi svetlobni prikaz napada »rdečih« in »plavih«, ob katerem je taktični pouk gotovo mnogo zanimivejši in nazornejši kot ob samih knjigah.

• Učenci so se ustavili tudi v spominski sobi Toneta Tomšiča ter si ogledali zgodovinsko gradivo Prve slovenske udarne brigade, ki vse od ustanovitve leta 1942 na Kočevskem nosi to ime. Bataljon, ki domuje v šentviški vojašnici, skrbno neguje tradicije te brigade. O razvoju brigade in liku Toneta Tomšiča je učencem lepo pripovedoval vojak Luka Radmilović.

• Ko smo zapuščali vojašnico, smo se za trenutek pogovorili še z ravnateljem osnovne šole Hinka Smrekarja Ronaldom Malejem:

• »Obisk vojašnice, spoznavanje življenja v njej je koristno predvsem za tiste učence, ki čutijo nagnjenje do vojaškega poklica — sedaj so namreč v letih, ko izbirajo življenjske poti. Seveda pa ne gre samo za to; obisk v vojašnici fantom in dekletom pove, da je tudi to neke vrste šola, ki je zanimiva, pa je ne moremo spoznati in razumeti, dokler je ne vidimo od znotraj!«

M. L. Vilhar

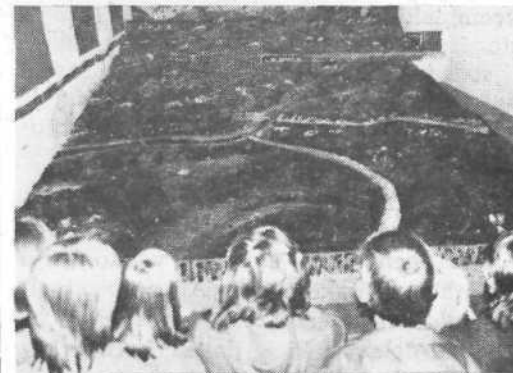
OBISK V VOJAŠNICI

Ne le v strokovnih kabinetih, učenci so z zanimanjem sledili tudi razlagi v spominski sobi, kjer je postavljen tudi kip Toneta Tomšiča.

In še kratek pouk iz motoroznanstva — učenci so lahko pogledali v samo drobno tankovskega motorja.

Lučke, ki ponazarjajo napad rdečih, premikajoči se tanki, letala... Kdo bi si mislil, da bo v vojašnici toliko zanimivih reči...

V spalnicah so fante potolazili, da danes niti ni tako težko pospravljati postelje, kot se zdi na prvi pogled. Toda včasih, pravi naš tehnični urednik, je bila to že kar prava umetnost...